

שנים [בדרך נס], כי [בשו"ע] נימק הכבד איז דאך פון די ריכטיגע מעשה.

הגה"צ רבי עמרם בלום זצ"ל אבד"ק קאשווי
"מפיהם ומפי כתבם" (ברוקלין תשס"ז) ע' רכ"ד

סיפר לי הרה"ח ר' יונה לערמאן נ"י, ששמע מאיש אחד שנסע עם דודו לבעלזא (להזכיר את בת דודו שהיתה מקשה לילד, ולקח אותו עמו). כאשר אמר דודו להרה"ק מהר"א שהרופאים אמרו שזקוקה לניתוח, אמר לו הרה"ק, תלד קודם שיבואו (הרופאים) [ווען זיי וועלן קומען, וועט זי שוין האבן דאס קינד], וכן הוה.

הרה"ג ר' ישראל חיים אשרי שליט"א
"שיח זקנים" (ברוקלין תשס"ז) ח"ו, ע' ק"ד

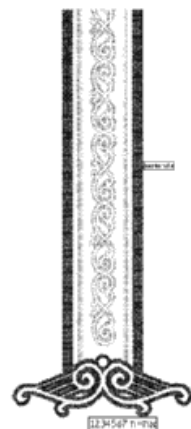

סיפר לי הרה"ג ר' חיים ברוך פינק שליט"א, ששמע מהרה"ח ר' מרדכי בארטפעלד ע"ה, שסבל מאד ממכה (אויסשלאג) על ידיו, והזכיר א"ע הרבה אצל הרה"ק מהר"א. פעם נכנס אל חדר הרה"ק ואמר שאינו יכול לסבול יותר. שאל אותו הרה"ק, **האסט א היימישע אפטייק?** והוסיף תלך אליו ותגיד לו שיתן לך איזה משחה אבל תחת הפעטנס שיש במשחה יערב בה חמאה, וכן עשה, שציוה לבעל בית המרקחת שיערב עבורו את המשחה עם חמאה. שחק האפטייקער מדבריו, אבל כאשר אמר לו **שהרב מבעלזא ציוהו לעשות כן**, עשה כדבריו. תיכף לאחר שמירח את המשחה על ידיו, סרה המכה מידי.

הרה"ג ר' ישראל חיים אשרי שליט"א
"שיח זקנים" (ברוקלין תשס"ז) ח"ו, ע' ק"ה

הגה"צ ר' משה יאיר וויינשטאק זצ"ל מחבר חיבורים בקבלה ועוד, היה פעם חולה מסוכן, ונכנסו בני ביתו **להרה"ק מהר"א מבעלזא זצ"ל** עם פתקא, ופדיון נפש, ואמר להם הרה"ק, שהפעם יעשה עמו דבר חידוש שלא כרגיל, ויתן להם קמיע להשים תחת ראשו של החולה. כשבא אח"כ הרופא המומחה, אמר לב"ב, שטעה באומד שלו כי אינו רואה שוב שום דבר מסוכן. הגידו לו בני הבית דבר הקמיע, ואמר

**פועל
ישועות**

שלד

הרופא **שמוכרח להכיר הצדיק הלזה**. והלך עם פתקא להרה"ק מבעלזא, ומיד שינה את דרכו וקיבל עליו עול תורה ומצוות, ולא היו ימים מועטים ונפטר לעולמו. הרופא היה נצר מגזע צדיקים, וכנראה שרצה הרה"ק מבעלזא שתצא נשמתו בתשובה.

משפחת וויינשטאק רצו להחזיר אח"כ הקמיע, אבל הרה"ק מבעלזא, אמר להם שישאירו אצלם שעוד יהיו צריכין לו, וכן היה אחר כמה שנים שהוצרכו שוב לאותו קמיע.

הגה"צ רבי אלחנן היילפרין שליט"א אבד"ק גולדרס-גרין
 "יפה שיחתן" (ברוקלין תשס"ה) ח"ב, ע' קצ"ב

אוצר החכמה

הנני להעלות על הכתב מה שראיתי דבר פלא אצל מרן אדמו"ר זצוק"ל מבעלזא אשר היה לבני ניתוח בבית החולים שעל-יד פתח-תקוה. הניתוח היה רציני מאוד באבר פנימי בתוך הגרון ובלילה הקודמת **הזכרתי אותו לפני מרן זצוק"ל** וברך אותו כדרכו בקודש. דירת מרן ה' בזמן הנ"ל במונטיפיורי בירושלים ובבוקר בזמן שדברתי בחדרי בירושלים בערך שעה שמונה התפללתי איזה פסוקי תהלים והזכרתי שם מרן ושם אמו של מרן זצוק"ל ושיתקבל תפילתו בעד החולה, והנה בערב נסעתי למונטיפיורי **לבית מרן זצוק"ל** ואמר לי הגבאי אשר מרן זצוק"ל שאל אותו מה זה ששומע קולי. זה ה' בדיוק בזמן שהזכרתי השם של מרן זצוק"ל בביתי והתפללתי שיתקבל התפילה ברחמי שמים עבור החולה וב"ה שה' בסדר גמור הניתוח. אשר כמה רופאים עומדים כמה שעות ומטפלים עם החולה שמה.

הרה"ח ר' אברהם מהודר ז"ל
 "ליקוטי אברהם" (ירושלים תשמ"ז) ע' קע"ט

סיפר לי הרה"ח ר' אברהם מענדעלאוויטש נ"י, אחותי גרה בטבריא, ופסק בנה הקטן כבן ד' מלדבר ולא היה יכול לישן בלילה, אמרה אחותי לבעלה **שיסע להרה"ק מבעלזא**, ונסע גיסי עם בנו לתל-אביב אל הרה"ק מהר"א, וסיפר להרה"ק מה שאירע עם בנו, שאל אותו הרה"ק, **האם מסתובבים נשים ערביות אצל ביתו**. ענה, שכן. אמר הרה"ק, אראבישע אויגן, אראבישע אויגן. אחר כך הכניס הרה"ק את הילד לתוך רגליו הקדושים ונקף בשתי אצבעותיו על מצחו [ער האט

בקדושתו
 של
 אהרן

שלה